sportul în lume

BASCHETUL PE URMELE HOCHEIULUI ?

MAMAIA, 29 (prin telefon, de la trimisul nostru). Se poate spune că dirigutorii baschetului, indiferent de interesele fiecărei federații în parte, depun eforturi pentru a ne oferi un campionat continental cvasi perfect. În ședința de vineri a comisiei permanente am fost martori, ore întregi, a unor discuții ce se doreau cît mai originale, dar care într-un fel, se învîrteau interminabil în jurul aceluiași punct fix : modificarea unei formule total depășite.

Rezumînd opiniile confruntate ne vom afla în fața a două propuneri : prima (aparținînd comisiei de organizări internaționale, prezidată de Raimundo Saporta după un proiect alcătuit de dl. Williams Jones) prin care se inițiază împărțirea echipelor în 5 grupe (cu jocuri tur-retur) și organizarea turneului final cu 12 formații (celor 10 calificate li s-ar adăuga țara gazdă și deținătoarea titlului) și o a doua (după un proiect scandinav, susținut de danezi) încearcă o divizare a tuturor formațiilor în 3 grupe mari (după sistemul hocheiului) cu promovările și retrogradările respective.

Argumentele pro și contra fiecărei formule discutate merită să fie reținute. Primul sistem ar permite desfășurarea întrecerilor preliminare într-un mare număr de țări, partidele tur-retur stimulînd cel mai mare interes pentru spectatori, televiziune etc. Chiar și din punct de vedere financiar (o echipă ar urma să întreprindă deplasări, jucînd cîte două partide în decurs de 3—4 zile și ar primi vizita tuturor adversarilor) participantele nu ar avea decît de cîștigat. Dar, R. Busnel (Franța), C. Cocia (Italia), subliniind echitatea unei asemenea formule, au atras atenția asupra imposibilității desfășurării turului retur celor 6 sau 8 partide într-o singură lună prin dificultățile de strîngere a rîndurilor unei echipe naționale pentru o perioadă atît de lungă.

A doua idee, reluînd un sistem al hocheiștilor, a stîrnit în mod curios cele mai multe adeziuni. Desigur, cu unele amendamente, printre care cel mai important ar fi împărțirea echipelor în numai două divizii, cea secundă la rîndul ei cuprinzînd două serii. O asemenea formulă ar permite organizarea întrecerilor în numai 3 țări.

Indiferent de hotărîrea ce o fi luată sîmbătă, trebuie subliniate toate aceste eforturi în dorința de a oferi celei mai importante competiții continentale cadrul corespunzător.

Un alt punct marcat de conducătorii baschetului se referă la introducerea unui turneu feminin la J.O., din 1976. Încercările de a devansa această hotărîre chiar pentru ediția din 1972 s-au lovit de opoziția C.I.O. Astfel că, la München vom avea un turneu masculin cu 16 echipe, iar la Montreal o întrecere masculină cu 12 echipe și una feminină cu 6 formații.

În ultimul timp, discuțiile de culise converg spre una și aceeași problemă : grupele campionatului european feminin ce se va desfășura în septembrie în Olanda, cele de calificare pentru turneul final masculin din R.F. a Germaniei (1971). Francezii nu vor să joace într-o serie cu Cehoslovacia, Ungaria evită echipa României într-o eventuală confruntare în Polonia, iar Austria socotește prea lung drumul pînă la Tel Aviv. Lucrările prelungindu-se la o oră înaintată, hotărîrile definitive urmează să fie luate sîmbătă, în ultima reuniune a conferinței.

Adrian VASILIU

TURUL ITALIEI

DANCELLI A CÎȘTIGAT ETAPA A XI-A

În cea de a 11-a etapă a Turului ciclist al Italiei, disputată între Rivisondoli și Francavilla al Mare (170 km), gazdele au atacat cu insistență. Primul a trecut linia de sosire rutierul italian Michele Dancelli, cronometrat în 5 h 13:49. El a fost urmat de compatriotul său Vito Taccone la 1:22 și apoi de un pluton condus de Marino Basso, la 1:25, în care se afla și purtătorul tricoului roz, belgianul Eddy Merckx. Clasamentul general nu a suferit modificări deosebite. Azi se aleargă etapa a 12-a (Francavilla-Loreto, 175 km).

„GIGANȚII DISTRUG SPECTACOLUL ÎN BASCHET"

afirmă Robert Busnel, președintele Federației franceze

INTERVIUL ZILEI

Cu spiritul său inovator, veșnic în căutarea unei formule, a unei metode originale pentru continua înfrumusețare a baschetului, Robert Busnel, actualul președinte al Federației franceze, continuă să lupte împotriva tuturor tendințelor de conservatorism care închid drumul spre progres.

— Ca un veritabil tehnician cum puteți să ne caracterizați întrecerile de la Ljubljana?

— *Sînt două aspecte : unul privind partea tehnico-tactică, care ne-a oferit mari satisfacții, celălalt legat de arbitraj.*

— Se vorbește foarte mult de un evident progres...

— *Natural. Pregătirea tehnică a noilor echipe a evoluat într-un ritm neașteptat și, după părerea mea, ea a avut primul cuvînt greu în disputa titlului. Pentru tehnicienii primelor cinci clasate, baschetul nu mai are secrete, iar deosebirea dintre ele constă doar pe seama unui plus de viteză sau de fantezie. Am constatat, în același timp, că tactica jocului a devenit extrem de simplă. Nici nu trebuie să mă mire. Cînd dispui de veritabili artiști, jongleri ai balonului în adevăratul înțeles al cuvîntului, nu mai ai nevoie de scheme complicate pentru a contracara o eventuală superioritate adversă. Cîteva pase rapide, o aruncare, o recuperare-două și scopul este atins cu ușurință.*

— Giganții aglomerează tot mai mult spațiul de pedeapsă. Nu credeți că spectacolul are de suferit din această cauză?

— *Iată marea rană a baschetului, o adevărată catastrofă. În primul rînd că sînt țări care, neavînd asemenea elemente, nu vor ajunge niciodată în primul eșalon, apoi pentru că (așa cum am remarcat de multe ori în sala Tivoli) a devenit o adevărată imposibilitate de a ține de la 3—4 m, zonă în care „pescuitorii" de baloane deviază orice traiectorie aeriană. Nu aceasta este sensul real al baschetului.*

— Ați amintit în discuție și de cavalerii fluierului...

— *Arbitrii au constituit partea cea mai dezagreabilă a întregii competiții. Valoarea individuală a sportivilor a crescut simțitor, depășind posibilitățile de apreciere ale conducătorilor de joc. Pe de o parte. Pe de alta, nu înțeleg de ce în asemenea ocazii nu se apelează la tot ce are mai bun corpul de arbitri. Pentru cupele europene se fac cele mai mari eforturi, asigurîndu-se condiții superioare de joc, în timp ce la un campionat mondial întîlnești și arbitri de mîna a doua. Iată o altă suferință a baschetului.*

A. V.

După 4 zile — 2 medalii de aur și 1 de argint

(Urmare din pag. 1)

Așadar, să ne oprim puțin asupra celei mai agitate și palpitante probe din concurs, cea de dublu, încheiată joi seara cu victoria și... înfringerea popicarilor noștri. Astfel, Cornelia Petrușcă și Elena Trandafir, autoarele unor performanțe ridicate (446 și, respectiv, 418 p.d.) au stat liniștite în fruntea clasamentului pînă cînd au intrat pe arenă Gertrude Engelman și Astride Wloka (R.D.G.), care s-au apropiat

Crista Szöcs a avut o bună comportare în proba pe echipe

Ion Micoroiu candidează la titlul individual

Desene de Al. CLENCIU

la numai un punct de lidere. În proba masculină, însă, bucuria tinerilor Ilie Băiaș și Iosif Tismănaru, care cu 904 și, respectiv 884 p.d. se instalaseră în frunte, încă din prima zi, a fost tulburată complet de faimosul cuplu E. Luther — H. Brautingam (R.D.G.), învingător însă cu un singur băț ! Titlul suprem a stat în mîna scundului Brautingam, care la ultima bilă, cînd în lăcașul popicelor îi rămăsese o figură dificilă la „izolate", a doborît patru popice, exact cît îi trebuia pentru succes. Dacă ar fi doborît doar trei, medalia de aur ar fi revenit românilor, care aveau procentaje mai bune în manșele „izolate".

În întrecerile pe echipe, fetele au dat dovadă de mult simț al orientării, de omogenitate și coeziune. În schimb, băieții, au traversat grele momente de criză, produse de neputința de a găsi particularitățile arenei și de a stăpîni bila venită pe canal unsă cu parafina de pe pistele de joc. Se pare că ei au început să se acomodeze cu sala, în proba de dublu, majoritatea popicarilor evoluînd aproape de valoarea lor reală.

Dar cum și atunci cînd se joacă pe echipe, succesul sau insuccesul depinde de însuși jucătorul aflat pe arenă, popicele rămîn prin excelență un sport individual. Iată de ce este așteptat cu nerăbdare turneul de simplu (programat a începe astăzi) în care elita mondială își va demonstra încă o dată forța de joc. Toți reprezentanții noștri s-au calificat în finala probei individuale, la care vor participa sportivii aflați în prima jumătate a clasamentului alcătuit prin adițiunea rezultatelor din întrecerile pe echipe și perechi. În acest clasament conduc Cornelia Petrușcă cu 841 p.d. urmată de Gertrude Engelman (R.D.G.) cu 834 p.d. iar la băieți D. Zieher (R.F.G.) cu 1810 p.d. Față de lideri, Elena Trandafir se află la o diferență de 37 p.d., Ion Micoroiu la 31 p.d. iar Petre Purje, Ilie Băiaș și Cristu Vînătoru la mai puțin de 50 de puncte.

Întreruperi cauzate de ploaie la Roland Garros

Țiriac s-a calificat în rîndul primilor 16 ● Victorii nete ale lui Richey, Franulovici și Orantes

PARIS, 29. — Prima săptămînă a campionatelor internaționale de tenis ale Franței, care se desfășoară pe terenurile de la Roland Garros, s-a apropiat de sfîrșit fără ca întreg programul de întreceri să poată fi consumat. De vină este ploaia intermitentă, care s-a abătut asupra Parisului, în aceste zile, amenințînd să mai facă și de aci încolo greutăți tenismanilor angajați în tradiționalele întreceri.

Vineri, în cadrul primelor meciuri ale 16-imilor de finală (turul III) ale turneului de simplu masculin, fostul campion român Ion Țiriac a scos din luptă pe ultimul concurent britanic rămas pe tablou, Gerald Battrick. Românul a cîștigat în trei seturi : 6—2, 9—7, 6—3. În schimb, Petre Mărmureanu a pierdut cu 5—7, 6—8, 3—6 în fața francezului Georges Goven.

Capii de serie intrați în luptă au trecut cu succes de adversarii lor. Astfel, americanul de culoare Arthur Ashe a dispus de veteranul italian N. Pietrangeli cu 8—6, 6—4, 6—4, iar Cliff Richey (S.U.A.) l-a învins pe chilianul P. Rodriguez cu 6—2, 6—2, 6—0. Cu multă dezinvoltură, campionul iugoslav Z. Franulovici l-a întrecut pe mexicanul Loyo Majo : 6—1; 6—2; 6—3. În schimb, compatriotul primului, Nikola Spear, a cedat lui Dick Crealy (Australia) cu 4—6, 6—1, 1—6, 1—6.

Greu s-a impus A. Metreveli (U.R.S.S.) în fața lui Fr. Pala (Cehoslovacia), la capătul a cinci seturi : 6—4, 6—2, 7—9, 4—6, 6—1. Alt jucător cehoslovac, J. Zednik, a trebuit să abandoneze în fața italianului Panatta (cînd era condus cu 2—1 la seturi) din cauza unei ruperi de ligamente. O impresie deosebită a lăsat tînărul tenisman spaniol Manuel Orantes care s-a impus net în fața australianului Allan Stone : 6—3, 6—3, 6—0. Manuel Santana l-a eliminat pe maghiarul Barany, cu 2—6, 6—3, 6—4, 6—3, iar Mulligan (Italia) l-a învins cu 11—9, 6—3, 1—6, 6—0 pe australianul Ruffels.

Iată și cîteva rezultate din întrecerile feminine : Virginia Wade (Anglia) — Helga Schulze (R.F.G.) 9—7, 10—8; Gail Chanfreau (Franța) — Lita Liem (India) 7—5, 6—2; Billie Jean King (S.U.A.) — Gill Cooper (Anglia) 6—3, 6—2; Margaret Court (Australia) — Olga Morozova (U.R.S.S.) 8—6, 8—6, 6—1; Rosemary Casals (S.U.A.) — Pat Walkden (R.S.A.) 6—4, 6—2.

După 26 000 de kilometri ai unui traseu plin de surprize și greutăți, Hannu Mikkola și Gunnar Palm au ajuns să guste plăcutele clipe ale victoriei

Și totuși, în Mexic au ajuns mai multe mașini...

FINALUL UNEI MARI ÎNTRECERI

„Cea mai mare aventură automobilistică a secolului", cum pe bună dreptate a fost numit raliul care a legat simbolic orașul ultimului campionat mondial de fotbal — Londra — de cel în care va începe mîine „Cupa Jules Rimet '70" — Ciudad de Mexico — a luat sfîrșit. Pilotul finlandez Hannu Mikkola, împreună cu coechipierul său, suedezul Gunnar Palm sînt cei care, în ziua deschiderii, vor avea cinstea să ducă pe stadionul Azteca mult rîvnita „zeiță de aur".

Victoria acestor piloți, care s-au instalat în fruntea clasamentului chiar din prima etapă sud-americană și și-au sporit tot timpul avantajul, nu a surprins pe nimeni. Doi piloți de mare clasă, pe o mașină pregătită cu multă grijă și beneficiind de o asistență calificată drept „formidabilă", nu puteau fi învinși decît de o întîmplare deosebită. Aceasta nu s-a produs însă și Mikkola—Palm au cucerit pe drept laurii victoriei. În urma lor clasamentul a suferit însă mereu perturbări căci atît ultimele etape din America de Sud, cît și cele din America Centrală au fost departe de a constitui o simplă plimbare. Deosebit de dificile au fost cele două probe speciale din Peru, dintre care una a măsurat 908 km. La Lima, unde au ajuns 28 de mașini din cele 83 plecate de la La Paz, era clar că asaltul echipajului Aaltonen—Liddon (tot pe Ford Escort) nu-l mai poate incomoda pe Mikkola, iar abandonul celui mai bine clasat echipaj Citroen (Varrier—Murac) îndepărta un alt periculos pretendent. De altfel, această ultimă parte a lungului traseu a produs un adevărat dezastru în rîndurile echipei Citroen, ale cărei mașini nu au mai rezistat. Ultima surpriză a constituit-o întîrzierea, din cauza unei pene mecanice, a echipajului feminin Claudine Trautmann — Colette Perrier care la Lima avea un avantaj de aproape 4 ore față de Rosemary Smith—Alice Watson—Ginette Derolland și care la Mexic a sosit cu 21 minute în urma acestuia, ocupînd doar locul al 3-lea în „Cupa doamnelor". O surpriză de ultimul moment a constituit-o echipajul B.L.M.C. Culchet — Syer care a terminat, pînă la urmă, pe locul al doilea, întrecînd pe Aaltonen — Liddon (Ford-Escort) care conducea cu 18 minute la Buenaventura, deci cînd nu mai rămăseseră decît cca. 4 000 km și două probe speciale de 350 și 220 km.

Nu trebuie să uităm însă că Triumph-urile de 2,5 litri care au alcătuit prima echipă a B.L.M.C. au fost de-a lungul întregului raliu printre echipajele fruntașe și că atît valoarea mașinilor cît și pregătirea lor îndreptățea chiar speranța în victorie. Echipa Ford-Escort a fost însă prea tare ; a știut să pună de partea ei toate avantajele care puteau să o ajute pentru a învinge și a învins nu numai prin Mikkola și Palm, ci și prin clasamentul colectiv, în final 5 echipaje fiind în primele 8 locuri. Dintre ele, cel format din finlandezul Makinen și belgianul Staepelaere a fost fără îndoială cel mai rapid și ar fi putut să se claseze mai bine dacă nu ar fi fost copleșit în Anzi de defecțiuni pentru a căror remediere a trebuit să piardă multe ore.

Succesul deplin al echipei conduse de Stuart Turner provoacă desigur anumite nedumeriri, nimeni neașteptîndu-se ca mașinile Ford-Escort să reziste atît de bine unor drumuri dificile. O primă explicație este faptul că mașinile angajate în întrecere au o foarte mică asemănare cu cele de serie. Grupul motor, avînd ca bază motorul Ford-Cortina de 1 600 cmc, a fost mult modificat, capacitatea cilindrică fiind ridicată la 1 834 cmc, iar puterea la 140 C.P. la un regim de 6 000 t/min. Mai mult chiar, s-au forjat pistoane speciale de oțel, s-a montat un ax motor tot din oțel forjat și s-au folosit biele Cosworth. Multe modificări s-au adus transmisiei și suspensiei, întărite și apoi înnoite continuu de echipa de asistență, exemplar organizată. Pentru a exemplifica pînă unde a mers grija față de amănunte este suficient dacă adăugăm că pe lîngă rezervorul suplimentar pentru benzină, în interiorul caroseriei a mai fost montat un rezervor cu o capacitate de 9 litri, cu un „combustibil" special pentru piloți : suc de portocale !

Dar toate acestea poate nu ar fi fost de ajuns. Există încă o a doua explicație care lămurește totodată și pesimistele prevederi asupra numărului mașinilor care vor ajunge în Mexic, larg depășit pînă la urmă. Drumurile din Anzi, care la recunoaștere au fost înspăimîntătoare, promițînd să rupă și cea mai solidă mașină, nu au mai avut același aspect în timpul cursei. În afară de faptul că organizatorii au evitat două sectoare socotite extrem de dificile, pretutindeni concurenții au fost precedați de echipe de lucru, cu utilaje, care au nivelat gropile și au înlăturat blocurile de piatră. În felul acesta mașinile au putut rezista într-o proporție sporită, iar cele care au avut un mai bun raport între putere și greutate (cazul Ford-Escort-urilor) au avut un avantaj pe care piloții de talia lui Mikkola, Makinen, Aaltonen, Fall și Zasada au știut să-l valorifice.

La încheierea acestei extraordinare întreceri, se pune o întrebare firească : ce justificare are, în fond, o asemenea întrecere ? După părerea concurenților — chiar și a acelora rămași pe drum — raliurile de acest gen, pe drumuri dificile, puțin cunoscute, sînt întrecerile viitorului. Ele vor folosi desigur și ca platformă publicitară pentru fabrici, dar totdeauna ele vor tria cu grijă valorile. Ceea ce a făcut și acest raliu Londra — Mexic, cea mai mare aventură a automobilului modern.

Gh. EPURAN

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Acești motocrosiști sovietici — pe care-i vedem, în fotografie, pe traseul de la Kirovograd — vor primi duminică vizita unor redutabili colegi de întrecere, în a 6-a cursă din cadrul campionatului mondial (clasa 250 cmc)

Foto : TASS

Mai sînt și alte campionate mondiale demne de luat în seamă. Motocrosiștii și-au pus la punct mașinile și rezistența fizică pentru un nou start bifurcat : specialiștii clasei de 250 cmc sînt reuniți în Marele Premiu al U.R.S.S., iar cei care conduc motocicletele de 500 cmc pleacă în Suedia, pentru a 6-a cursă din programul C.M. Motoarele mai puternice ale bolizilor de formula 2 sînt puse la încercare pentru cursa de la Rouen (Franța), probă înscrisă în campionatul Europei. Așa cum în campionatul mărcilor de automobile este de urmărit, tot în Franța, raliul Lorenei. Duminica aceasta, capul de afiș în sporturile cu motor îl deține însă faimoasa cursă de 500 de mile de la Indianapolis, iar dincoace de Ocean o oarecare concurență îi face cei 1000 km de la Nürburgring.

La 4 iunie, la Copenhaga, un meci de box, prezent de pe acum în telegramele agențiilor de presă, va opune doi pugiliști aflați la polii opuși ai carierei. De o parte, negrul american Emile Griffith, fost adversar redutabil al lui Benvenuti în meciurile pentru titlul mondial al mijlociilor, încearcă să-și reinnoiască vechea cunoștință cu succesul. De cealaltă, Tom Bogs, danezul de 25 de ani despre care se vorbește atît de mult în culisele ringului. El este campionul european al categoriei, după victoria obținută anul trecut, în toamnă, asupra fostului deținător al centurii, italianul Carlo Duran. Acum, în orașul „micii sirene", nici un titlu nu este pus în joc. Dar meciul poate să-l promoveze pe Bogs, în caz de decizie favorabilă, drept viitor challenger al lui Benvenutti. Ceea ce este, desigur, demn de interes.

Dar, chiar cei mai „antifotbaliști" dintre noi să nu-și facă iluzii. De mîine — ora 12, ora Mexic — toate pasiunile sportive converg către stadionul Azteca și cele îngemănate lui.

Ora marelui start se apropie. Mîine, cînd va fi seară în orașul nostru, iar în Mexic — prînzul, cortina El Mundialului se va ridica cu mare fast, dînd semnalul de începere în suprema competiție fotbalistică. Strădanii și nădejdi, risipite timp de 4 ani între cele două porți ale terenurilor cu covor verde, își așteaptă acum împlinirea. 16 echipe — laureate ale preliminariilor C.M. — și cei 352 de jucători sînt gata pentru întrecerile decisive. Iar pretutindeni în lume, iubitorii de sport abia își pot astîmpăra nerăbdarea de a vedea pe micile ecrane goana balonului rotund, condus spre țintă de cele mai mari vedete ale sportului-rege.

Da, fotbalul pune definitiv stăpînire pe preferințele iubitorilor de sport și cu greu mai poate fi concurat, în aceste zile, cînd Riva, Tostao sau Bobby Charlton se înfruntă pentru marea Cupă. Toate celelalte competiții pălesc în fața strălucirilor „zeiței de aur" și chiar așa, calendarul sportiv pare a fi lăsat, cu premeditare, mult loc liber în filele săptămînii care urmează.

Totuși publicul se va aduna ciorchine și la porțile de intrare ale altor stadioane. Așa va fi la bătrînul Roland Garros din Paris, unde a doua săptămînă a campionatelor internaționale ale Franței va trebui să ne dea răspuns asupra supremației pe zgură roșie între așii rachetei. Așa va fi, de pildă, în fața hipodromului cu nume prestigios, de la Epsom, în Anglia, unde — miercuri — se aleargă tradiționalul Derby al pursîngilor, cu cei mai buni jockei în șa. Cu două zile mai tîrziu, pe frumosul velodrom din Leningrad, pistarzii reprezentativelor Uniunii Sovietice și R. F. a Germaniei se întîlnesc într-un meci internațional al vitezelor pe două roți.

Radu VOIA

În C.M. de motociclism

G. AGOSTINI PRIMUL ȘI LA OPATIJA

Peste 50 000 de spectatori au urmărit la Opatija (Iugoslavia) concursul internațional de motociclism dotat cu „Marele premiu al Adriaticei" contînd pentru campionatul mondial.

În cea mai disputată cursă, la clasa 500 cmc, victoria a revenit italianului Giacomo Agostini, care a realizat o medie orară de 148,400 km. Pe locul secund s-a clasat compatriotul său Angelo Vorgamenti (pe „Aermacchi"). Unul dintre favoriții întrecerii, englezul Dave Simonds (pe „Kawasaki"), a ocupat locul șase.

La clasa 250 cmc, primul a sosit concurentul spaniol Herrero Ruiz Sant (pe „Ossa") cu o medie orară de 143,400 km. Campionul mondial Kell Carruthers (Australia) a abandonat în ultimul tur din cauza unor defecțiuni mecanice.

Turneul de șah de la Balaton

Tatiana Zatulovskaia se distanțează

BUDAPESTA, 29 (Agerpres). — În runda a 5-a a turneului internațional feminin de șah de la Balaton, Veröczi a cîștigat la Szaday, iar Sinka a învins-o pe Tompa. Margareta Teodorescu a pierdut la Zatulovskaia. Rodica Reicher a remizat cu Pytel, rezultat consemnat și în partida Todorova — Honfi.

În partidele întrerupte din runda a 4-a, Reicher a remizat cu Honfi, Vujnovici a cîștigat la Finta și Pytel la Sinka. Partida Teodorescu — Porubszki s-a întrerupt din nou.

În clasament continuă să conducă Tatiana Zatulovskaia (U.R.S.S.) cu $4\frac{1}{2}$ puncte. Rodica Reicher (România) totalizează 3 p, iar Margareta Teodorescu (România) are 2 (1) p.

Amical de volei feminin

Bulgaria — România

La Sofia s-a disputat, aseară, un meci amical de volei între reprezentativele feminine ale Bulgariei și României. Meciul a luat sfîrșit cu rezultatul de 3—2 pentru România.

fotbal meridiane

„Cupa Austriei" a fost cîștigată de Wacker Innsbruck care în finală a întrecut cu 1—0 (0—0) pe ASK Linz.

★

În finala „Cupei Olandei" s-au întîlnit echipele Ajax Amsterdam și PSV Eindhoven. Fotbaliștii de la Ajax au obținut victoria cu 2—0 (1—0) prin punctele marcate de Keizer și Cruyff. Campionatul olandez a fost cîștigat tot de Ajax Amsterdam, care a totalizat 60 p din 34 de meciuri. Pe locul doi — Feijenoord cu 50 p.

★

În etapa a 13-a a campionatului maghiar de fotbal : **grupa A** : Diosgyor — MTK 1—0; Videoton — Komlo 1—1; Tatabanya — Gyor 2—1 ; **grupa B** : Honved — Ferencvaros 3—0; Pecs—Szombathely 2—0; Szeged — Dunaujvaros 1—4 ; Csepel — Salgotarjan 4—1. În clasament conduc Ujpesti Dozsa cu 23 p (grupa A), respectiv Honved și Ferencvaros cu cîte 18 p (grupa B).

★

După disputarea a 31 de etape, în campionatul Greciei, conduce Panathinaikos Atena cu 87 p, urmată de AEK 81 p.

TELEX • TELEX

Într-un concurs atletic desfășurat la Moscova, Elena Korableva a cîștigat proba de aruncarea greutății cu performanța de 17,30 m. Nadejda Besfamilnaia a alergat 200 m în 24,7.

■

În concursul atletic feminin la Barcelona, Liesel Westermann (R.F.G.) a terminat învingătoare în două probe : disc — 62,02 m, și greutate — 13,95 m. Alte rezultate : 800 m — E. Tittel (R.F.G.) 2:08,3 ; 100 mg. — M. Sanchez (Spania) 14,8 ; 400 m — C. Leins (R.F.G.) 56,1 ; suliță — M. Fernandez (Spania) 52,36 m.

Prima probă specială a Raliului Acropole a fost cîștigată de automobilistul suedez Waldegaard pe „Porsche 911". El conduce în clasament, fiind urmat de francezul Nicolas (pe „Renault Alpine") și suedezul Anderson (pe „Ford Escort")

Turul ciclist al Angliei a continuat cu desfășurarea etapei a 5-a, împărțită în două semietape. Prima (South Shields — Middlesborough) a revenit cehoslovacului Zeman, cronometrat pe 86 km cu timpul de 2h 05,46, iar cea de a doua (Milddlesborough — Bridlington, 124 km), **a fost cîștigată** de polonezul **Mikolajczyk** în 2h 59:09. În clasamentul general conduce Mikolajczyk, urmat de Tabak (Olanda) la 1:07, **Edwards** (Anglia) la 1:53, Koning (Olanda) la 2:24.

■

În turneul de tenis de la St. Louis (Missouri, S.U.A.), Andres Gimeno l-a învins cu 6—2, 3—6, 6—2 pe Cliff Drysdale. Alte rezultate : Stolle — Bowrey 6—4, 6—1 ; Rosewall — Cox 6—4, 6—2 ; Emerson — Miller 6—4, 6—1.

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40363